10/03/2024

Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε: Κυριακή της Απόκρεω – Φιλανθρωπία και πόλεμος – Ενότητα των Ορθοδόξων

/ Γνώμες

Σήμερα που πολλοί άνθρωποι υποφέρουν από το πρόβλημα της φτώχειας και της ακρίβειας, λόγω του πολέμου στην Γάζα και στην Ουκρανία, χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε την οικονομική κρίση με κοινωνικές πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση της φιλανθρωπίας και της κοινωνικής αλληλεγγύης για τους εμπερίστατους αδελφούς μας κι ιδιαίτερα για αυτούς που υποφέρουν, τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες, τους άστεγους, τους ηλικιωμένους, τους πολύτεκνους, τους συνταξιούχους και τους άεργους και φυσικά για τα μεγάλα αθώα θύματα μας που δεν φταίνε σε τίποτα, τα άπορα και ορφανά παιδιά, είτε είναι δίπλα μας ή μακριά μας,

όπως κάνουν εκλεκτές ευσεβείς οικογένειες μας βοηθούν σιωπηλά με πολλή άδολη αγάπη στη μακρινή Αφρική να στηρίζουμε όσο μπορούμε άπορα και ορφανά παιδιά να έχουν καθαρό νερό, λίγο ψωμί και όσο μπορούμε να τα βοηθάμε να φοιτούν σε σχολείο και ελάχιστη επείγουσα ιατρική προστασία και στέγη.

- Γράφει ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ Κυκκώτη

Ας ενώσουμε όλοι μας τις προσευχές μας για το τερματισμό του πολέμου στη Γάζα και στην Ουκρανία κι όπου υπάρχουν εμπόλεμες συγκρούσεις, και την επιλογή του διαλόγου για τη λύση των προβλημάτων . Όσο δεν είμαστε προετοιμασμένοι ως Διεθνής Κοινότητα να επιλέξουμε τον ειρηνικό διάλογο για να σταματήσει ο πόλεμος, τα πράγματα γίνονται χειρότερα που μπορούν να εξελιχθούν σ' ένα Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο με χρήση μάλιστα πυρηνικών όπλων, με ρίσκο το μη προβλέψιμο το μεγάλο αριθμό των νεκρών και της μεγάλης οικολογικής καταστροφής του Πλανήτη μας.

Η κάθε μορφή πολέμου, στα μάτια του Θεού, επειδή είμαστε όλοι παιδιά του, είναι ως να σκοτώνουμε ο ένας τον άλλον, όπως έκανε ο Κάϊν, που όταν απομακρύνθηκε από το Θεό, σκότωσε ακόμη και τον αδελφό του Άβελ.

Ενότητα των Ορθοδόξων και πόλεμος

Το Σώμα της Ορθοδοξίας με την απουσία κοινωνίας μεταξύ Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, αιμορραγεί καθημερινά κι οι Ορθόδοξοι Προκαθήμενοι αδυνατούν να συναντηθούν για να συμβάλουν να σταματήσει το καθημερινό αιματοκύλισμα που αποτελεί ανοικτή πληγή για την Ορθοδοξία, αλλά και απειλή πλέον για ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα για όλη την Ανθρωπότητα. Είναι μια μεγάλη ανθρώπινη τραγωδία, Ορθόδοξοι να σκοτώνουν Ορθόδοξους στην Ουκρανία. Και Λαοί που ζουν για αιώνες στην ίδια Γη, Εβραίοι και Παλαιστίνιοι να σκοτώνονται μεταξύ τους. Η επιβίωση όλων εξαρτάται από τη καλή τους θέληση για ειρηνική συνύπαρξη.

Το Σώμα της Ανθρωπότητας και μάλιστα το ευλογημένο Σώμα της Ορθοδοξίας αιμορραγεί και όλοι μας, ως μέλη του σώματος αυτού, υποφέρουμε. Σε τέτοιο αδελφοκτόνο πόλεμο και οι νικητές χάνουν. Πολύ περισσότερο όμως θα χάσει και όλη η Ανθρωπότητα για να προστατευθεί η ασφάλειά της και το μέλλον της όταν το Σώμα της Ορθοδοξίας αιμορραγεί και ασθενεί για να προστατέψει και το δικό

της Σώμα και το όλο Σώμα της Ανθρωπότητας να ζει ειρηνικά και ασφάλεια.

Χωρίς τη δυνατή φωνή της ενωμένης Ορθοδοξίας για κοινωνική δικαιοσύνη και ειρηνική συνύπαρξη των Λαών το μέλλον του Πλανήτη μας διαγράφεται ζοφερό και αβέβαιο. Δυστυχώς στην Ιστορία των Λαών, όταν προηγείται διχασμός και αντιπαραθέσεις των Θρησκευτικών μας Ηγετών, όπως στην πανδημία του κορωνοϊού, ο ιός του διχασμού και της εμπόλεμης σύρραξης, μεταδίδεται και στους Πολιτικούς Ηγέτες που την πληρώνουν πάντοτε οι αθώοι Λαοί και όλοι εκείνοι που δεν χρησιμοποιούν όπλα, όπως τα μικρά παιδιά, οι γυναίκες και οι απλοί πολίτες και μάλιστα οι ηλικιωμένοι, που η μετακίνηση τους να σωθούν από τα πυρά είναι σχεδόν αδύνατη. Ο Θεός να μας ελεήσει και εν μετανοία να επιλέξουμε την οδό του ειρηνικού διαλόγου για τη λύση πολύπλοκων προβλημάτων. Όπως τον κορωνοϊό, οι δημόσιες αντιπαραθέσεις με φανατισμό και μίσος μεταξύ Ορθοδόξων φωνών στον εκκλησιαστικό χώρο, μετεδόθησαν και στους Ορθόδοξους Πολικούς με αποτέλεσμα να φθάσουμε στην εμπόλεμη αδελφοκτόνα σύρραξη μεταξύ Ορθοδόξων. Η επιλογή των όπλων να λύσουμε πολύπλοκα προβλήματα είναι καταστροφική για όλους μας, εκτός από τις άδικές απώλειες ανθρώπων, όλων των ηλικιών, ρισκάρουμε και την καταστροφή του Περιβάλλοντος με απρόβλεπτες οικολογικές καταστροφές που μπορούν να απειλήσουν άμεσα την φυσική επιβίωση μας στο Πλανήτη που ζούμε. Να μη σταματήσουμε τις προσευχές μας για την κατάπαυση του πυρός και την επιλογή του ειρηνικού διαλόγου για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και το σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο.

Αγάπη και Μίσος

Η αγάπη είναι κατάσταση ελευθερίας, υπευθυνότητας και μαρτυρίας της αλήθειας. Αντίθετα η κάθε είδους αδιαφορία επιτελέσεως του καλού, αποτελεί μορφή συμμετοχής στην επιτέλεση του κακού και τελικά έκφραση μίσους. Το μίσος με την αύξησή του, μπορεί να οδηγήσει ακόμη και σε φόνο. Ο Ιησούς Χριστός μας είπε «αυτός που δεν είναι μαζί μου είναι εναντίο μου».

Εκεί που απουσιάζει η αδιάκριτη κι άδολη αγάπη προς όλους τους ανθρώπους αρχίζει να καλλιεργείται αντιπάθεια που μπορεί να γίνει και μίσος. Η αντιπάθεια και το μίσος αποδιοργανώνουν τη ζωή μας και διαστρέφουν την προσωπικότητά μας. Το μίσος μας διαφθείρει, μας κάνει εγκληματίες. Τελικά το μίσος σκοτώνει μισούντα και μισούμενο, με το ξύπνημα της εκδίκησης και της αντεκδίκησης.. Η εκδίκηση δεν οδηγεί ποτέ σε θετικά αποτελέσματα. Πάντοτε οδηγεί σε καταστροφές και τραγωδίες. Με το μίσος δεν γαληνεύεις ποτέ σου. Είσαι πάντοτε ανήσυχος και δυστυχισμένος. Το μίσος εκφράζει διχασμένες αρρωστημένες και

διχασμένες ανθρώπινες υπάρξεις. Η ζωή αυτών που μισούν συνδέεται με την καταστροφή και τη δυστυχία. Ενώ το μίσος σε ασχημίζει, η αγάπη, όχι μόνο σε σώζει, αλλά σου κάνει τη ζωή όμορφη, γιατί πηγή της αγάπης μας είναι η αγάπη του Θεού (από τα Σεμινάρια του μακαριστού Καθηγητού μας Μέγα Φαράντου στην Εταιρεία των Φίλων του Λαού).

Όπως τονίζει ό άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος «Ο Θεός αγάπη εστίν και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ».

Κυριακή της Αποκρέω

Η Κυριακή της Απόκρεω καθιερώθηκε από την Εκκλησία μας για να μας προετοιμάσει για την είσοδο μας στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή, έτσι ώστε τα σωτηριολογικά μηνύματα της Μεγάλης Εβδομάδας και του Πάσχα να επηρεάσουν θετικά και ωφέλιμα τη ζωή μας, τόσο στο κόσμο που ζούμε καθημερινά όσο και στην αιωνιότητα, στην άλλη ζωή, την αιώνιον.

Η όλη υμνολογία, η αποστολική περικοπή (Α'Κορινθίους 8,8-9,2) κι η ευαγγελική περικοπή (Ματθαίου 25,31-46) της Κυριακής της Απόκρεως αποτελούν μια προσπάθεια της Εκκλησίας μας, να τονίσουν την αγάπη του Θεού προς όλους μας, όχι απλώς για να βελτιώσουμε τη ζωή μας, αλλά για να σωθούμε, για να μετανοήσουμε από τις αμαρτίες μας, πριν να μας επιφέρουν τον αιώνιο θάνατο, τη μη κοινωνία μας δηλαδή με τον Θεόν. Ο αιώνιος θάνατος γίνεται πραγματικότητα αν πριν το βιολογικό μας θάνατο δεν προηγηθεί μετάνοια, με την έννοια ότι ακολουθούμε την επιλογή μας κάνοντας, έστω και αρνητικά χρήση της προσωπικής μας ελευθερίας να πεθάνουμε αμετανόητοι. «Τι ωφελήσει άνθρωπο εάν κερδήση το κόσμο όλο και ζημιωθεί την ψυχή αυτού».

Με την αναφορά που κάνει η Εκκλησία μας σήμερα στην Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και στην τελική μας κρίση, εκφράζει το ζωηρό ενδιαφέρον της για την σωτηρία μας, τονίζοντας ταυτόχρονα την φιλευσπλαχνία και την φιλανθρωπία του Θεού προς όλους μας.

Το όνομά της, η Κυριακή της Απόκρεως, το πήρε από το γεγονός ότι από την επομένη ημέρα αρχίζει η αποχή μας από το κρέας (από – κρέας).

Με αυτό τον τρόπο η Εκκλησία μας θέλει να μας βοηθήσει να έχουμε ισχυρή θέληση για να διακρίνουμε το καλό από το κακό.

Για να κατανοήσουμε ποιό είναι το νόημα της ζωής μας, στην σημερινή Ευαγγελική Περικοπή γίνεται αναφορά στην ημέρα της Κρίσεως κατά τη Δευτέρα

Παρουσία του Ιησού Χριστού, όπου, σύμφωνα με την χριστιανική διδασκαλία, όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν αν θα ζήσουν αιώνια στη θεία μακαριότητα του Παραδείσου ή στην οδύνη της κολάσεως.

Στην πραγματικότητα η δικαιοσύνη του Θεού για την κρίση μας συνδέεται με το περιεχόμενο των επιλογών μας στη ζωή μας. Επιλέγοντας την επιτέλεση του καλού επιλέγουμε τον Παράδεισον.

Επιλέγοντας την αδικία σε βάρος των συνανθρώπων μας και την ανοχή μας προς ό,τι είναι αμαρτωλό και κακό, επιλέγουμε την Κόλαση.

Για να έχουμε την ελπίδα του Παραδείσου πρέπει οι σκέψεις μας κι οι πράξεις μας να αποβλέπουν στο κοινόν καλόν. Έτσι, αν στη ζωή μας επιλέξουμε την αγάπη, έχουμε την ελπίδα του Παραδείσου, αν γίνουμε φορείς της αδιαφορίας και του μίσους γινόμαστε άξιοι της Κολάσεως.

Έτσι, η σημερινή Ευαγγελική Περικοπή έχει ως κεντρικό θέμα τη Μέλλουσα Κρίση. Κατά τη βεβαίωση λοιπόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, κριτήριον της μεγάλης εκείνης στιγμής θα είναι η άσκηση της αγάπης, η αγάπη του ανθρώπου προς τους άλλους ανθρώπους. Και φυσικά όταν είμαστε πολύ ευαίσθητοι να μη αδικούμε κανένα.

Βλέπουμε δηλαδή το κριτήριο του Θεού να εξαρτάται βασικά από εμάς, από τη στάση μας έναντι των άλλων ανθρώπων. Κατά πόσο δηλαδή, αν δώσαμε νερό στο διψασμένο, αν φιλοξενήσαμε τον ξένο, αν βοηθήσαμε τον φτωχό, αν συμπαρασταθήκαμε έπρακτα στις ανάγκες του διπλανού μας, του κάθε ανθρώπου που συναντάμε μπροστά μας και μπορούμε να τον βοηθήσουμε.

Η φιλεύσπλαχνη και φιλάνθρωπη στάση μας θα σταθεί, σύμφωνα με την μαρτυρία της σημερινής Ευαγγελικής Περικοπής, το μοναδικό μέτρο για την κρίση μας.

Βέβαια τα προβλήματα των άλλων έχουν πολλές φορές τεράστιες διαστάσεις. Δεν μας ζητά όμως ο Θεός να λύσουμε αμέσως όλα τα προβλήματα του κόσμου.

Από μια βρύση δεν μπορεί να ξεδιψάσει ο κόσμος όλος. Μπορούν όμως να ωφεληθούν οι κοντινοί και οι περαστικοί.

Ο Θεός μας ζητά να κάνουμε ό,τι μπορούμε, μέσα στο μέτρο των δυνατοτήτων μας. Ζητά πάντοτε το κίνητρο των σκέψεών μας και των πράξεών μας να είναι η αγάπη μας για τους διπλανούς μας. Κι όταν υπάρχει το κίνητρο της αγάπης τότε βρίσκονται εύκολα και οι τρόποι δράσεως και ενεργείας. Η επιλογή του κοινού καλού είναι όταν κάνουμε ή σκεφτόμαστε να έχουμε το κριτήριο και την προοπτική

να διακονούμε και να προστατεύουμε το θέμα της δικαιοσύνης για την οικογένεια μας, τη κοινωνία που ανήκουμε, για τη Χώρα μας και το Λαό μας και για όλη την Ανθρωπότητα και το Πλανήτη μας(Α’ Ιωάννου 5, 17Κάθε άδικη πράξη είναι αμαρτία) . Διαφορετικά, κάθε μορφή αδικίας, χωρίς να είμαστε ευαίσθητοι στο θέμα της Δικαιοσύνης, αδικούμε και τους εαυτούς μας και το διπλανό μας και όλη την κοινωνία και τη Δημιουργία του Θεού, το Περιβάλλον και επιλέγουμε τα όπλα και το Πόλεμο να λύσουμε τις διαφορές μας.